

'Pompiedom, tralala!' Zingend poetst meneer Bloem zijn tanden. Hij scheert zich en veegt wat spinrag van zijn bloes. 'Bah, wat vies, dat spinrag,' mompelt hij. 'Blij toe dat die spin weg is.'

Meneer Bloem doet een lekker luchtje op. 'En nu eerst...' zegt hij, '... even met de billen bloot.' Hij doet zijn broek omlaag en gaat op de wc zitten. 'Even een grote boodschap doen. Pompiedom, tralala, AUWWW!!!'

Schreeuwend springt meneer Bloem op. Hij grijpt naar zijn bips en voelt... pijn, erge pijn. Iets scherps stak hem in zijn bil. Of nee, het leek wel of iets hem heeft gebeten. Kreunend buigt hij zich over de wc. Niks te zien, vreemd.

Meneer Bloem voelt aan de wc-bril. Geen scherpe randjes. Vergist hij zich dan? Nee, de pijn is echt en de bloeddruppels ook. Meneer Bloem snapt er niets van. Nog een keer buigt hij zich over de wc. Niks. Hij plakt een pleister op zijn bil en daarna hijst hij zijn broek op.

Wat een raadsel, wat een raar begin van de dag.

'Billenbijters?' vraagt de dokter.

'Ja dokter, in de wc. Ik ging erop zitten om eh... nou ja, om uweetwel te doen, en opeens... hap!'

'Zo ging het bij mij ook.'

'Wat zit er dan in jullie wc?' wil de dokter weten. 'Geen idee, dokter. De billenbijters zijn een soort monsters.'

'Wat voor monsters?'

'Wist ik het maar. Ze zitten in het riool en af en toe komen ze naar boven. Maar toen ik in de wc keek, was er niks te zien.'

'Bij mij ook niet.'

'Bij mij ook niet.'

'Vreemd, heel vreemd.' Peinzend verdwijnt de dokter zijn spreekkamer in.

Joes zit voor het raam van zijn kamer. Hij verveelt zich, want hij is al de hele middag alleen. Zijn moeder is naar haar werk en vrienden om mee te spelen heeft hij niet. Er wonen geen kinderen in deze buurt, alleen hij. Daarom zit hij weer eens stilletjes in de vensterbank.

Er zijn veel mensen op straat. Ze lopen druk heen en weer en praten met elkaar.

'Heb je het al gehoord? De billenbijters zijn weer bezig.'

'O ja? Vertel!'

'De billen van mevrouw Van Dalen! Het was juist toen ze een plas deed. Hap! Weg bil!' 'Een hele bil eraf? Wat erg!' 'Ja, ze ligt in het ziekenhuis.' 'Vreselijk! Durfde iemand ze maar te vangen. Durfde iemand het riool maar in.' 'Zou jij dat durven?' 'Ik2 Ik kijk wel uit. Niemand waagt zich dat riool in

'Ik? Ik kijk wel uit. Niemand waagt zich dat riool in, veel te gevaarlijk.'

Joes heeft dit al vaker gehoord. Al de hele week is de buurt in rep en roer. Geen mens kan meer veilig naar de wc, want al minstens tien keer sloeg zo'n billenbijter toe. Iedereen is doodsbang, maar niemand heeft ooit iets gezien. Een billenbijter bijt en

Joes aarzelt. Zal híj het doen, het riool in gaan? Het lijkt hem spannend. Ook wel eng, natuurlijk. Maar stel dat hij de billenbijters vindt en vangt... Niemand hoeft dan nog bang te zijn en Joes is een held. Wat zal mam trots op hem zijn! Hij krijgt dan vast een grote beloning, een zak geld of zo. Dan hoeft mam nooit meer te werken en kan ze altijd thuisblijven. Wat zou dat fijn zijn. Joes staat op en haalt diep adem. Goed, hij gaat het doen. Hij gaat op onderzoek uit!

In het riool

In de stoep bij zijn huis is een put en onder die put begint het riool. Joes heeft er wel eens mannen in gele pakken aan het werk gezien. Tenminste: eerst waren die pakken geel en toen gingen de mannen het riool in. Na een uurtje kwamen ze weer boven en nu waren de gele pakken bruin en stonken verschrikkelijk.

Daarom heeft Joes zijn regenpak en zijn kaplaarzen aangetrokken. Zo wordt hij misschien niet zo vies. Hij hurkt neer bij de put. Met moeite krijgt hij het deksel los. Hij schuift het zware ding opzij en buigt zich over het gat. Het is daar beneden erg donker, een

vieze lucht van poep en pies dringt zijn neus in. Hoe diep zou het zijn?

Met zijn hand voelt Joes in de put. Hij voelt een muur, een kletsnatte muur. En daar voelt hij... een trede? Ja, het lijkt wel een ijzeren traptree. En daaronder... nog een tree. Bah, wat ruikt het smerig. Goed, daar gaat hij dan. Hij steekt een been in de put en tast met zijn voet. Ah, daar is de tree. Andere voet erbij... en daar is de tweede tree. Zo daalt Joes af, tree na tree de duisternis in. Hij voelt zijn benen bibberen. Geen wonder, hij vindt het doodeng. Daar beneden zitten de billenbijters.

Was Joes maar niet alleen. Was er maar een vriend bij hem. Hád hij maar een vriend. Of was zijn moeder er maar. Ach, zijn moeder...

De moeder van Joes is bijna nooit thuis, want ze heeft een drukke baan. Altijd is ze aan het werk. Ze hebben het geld hard nodig. Als Joes naar school gaat, is ze al weg. Als Joes uit school komt, is ze nog niet terug.

Een vader heeft Joes niet meer, die is al een paar jaar dood. Opa's en oma's heeft hij ook niet meer en geld voor een oppas is er niet. Vandaar dat Joes erg vaak alleen is. Meestal zit hij voor het raam om naar de mensen op straat te kijken. Joes heeft één grote wens: een huisdier. Een hond of een poes of een vogel. Hij heeft er al vaak om gevraagd.

'Natuurlijk mag je een huisdier,' heeft mam gezegd. 'Binnenkort gaan we er een kopen.'

Maar nog altijd is dat niet gebeurd, want nooit heeft mam er tijd voor.

Weer doet Joes een stap omlaag. Zijn ogen beginnen aan het donker te wennen. Hij probeert te zien hoe diep de put is. Ver onder zich ziet hij water, maar vlak onder hem ritselt iets. Er kriebelt iets aan zijn been. Van schrik laat Joes de trap bijna los.

Het is een enorme spin, minstens zo groot als een vogelspin. Gauw trekt Joes zijn been terug. De spin verdwijnt in het donker. Was dat echt een vogelspin? Voorzichtig doet Joes weer een stap. De spin blijft gelukkig weg.

De laatste tree... en zo heeft Joes de bodem van de

put bereikt. Hij staat nu in een soort tunnel. Een donker gat vóór hem en een donker gat achter hem. Het riool. Water stroomt langzaam voorbij. Diep is het niet, het komt tot aan zijn knieën. Het is maar goed dat hij zijn laarzen aan heeft, want de stank is hier nog erger dan boven. Wat een smerig water! Hij spert zijn ogen wijd open, maar het einde van de tunnel is niet te zien. Wat nu? Welke kant zal hij op gaan? Hij kijkt naar boven. Daar is de straat, de veilige straat. Zal hij...? Nee! Hij gaat niet terug! En trouwens... zijn moeder is nog op haar werk. Thuis is het stil en leeg, dus waarom zou hij teruggaan? Hij hoort een plons. Een bruine rat zwemt weg, met zijn staart kronkelend achter hem in het vieze water.

Stap na stap loopt Joes verder de tunnel in. Het water zuigt aan zijn broek. Waar gaat die tunnel naartoe? Wat zal Joes er vinden, hoe groot zijn de billenbijters? Had hij maar een stok bij zich, of een vangnet. Stom dat hij dat nu pas bedenkt. 'Jesses!' Daar zwemt alweer een rat. O nee, het is een drol die voorbijdrijft.

Als Joes in het riool is, komt hij allerlei dieren tegen, zoals een schildpad en een krokodil. Daar schrikt hij erg van!

Oude opa		
Nog steeds staat Joes roerloos tegen de muur		
gedrukt. Hij denkt na.		
Die krokodil Is dat een billenbijter? Waarom beet		
hij Joes dan niet? Waarom verdween hij in dat gat?		
En wat zal Joes aan het eind van de tunnel vinden?		
Nog meer van zulke monsters?		
Hij is bang en toch wil hij verder lopen. Maar		
voordat hij dat kan doen, zegt een diepe stem: 'Dag		
jongen, wat doe jij hier?'		
Verbaasd kijkt Joes op. In de bocht van de tunnel		
staat een kleine, oude man. Ook hij staat met zijn		
voeten in het water.		
'Meneer!' roept Joes. 'Bent u ook'		
'Zeg maar oude opa,' zegt de man. 'Ik heet gewoon		
oude opa.'		
'Goed meneer,' antwoordt Joes. 'Oude opa, bent u		
ook op zoek?'		
'Ik niet,' zegt oude opa, 'maar jij wel, zo te horen.'		
'Ja, ik zoek de billenbijters,' legt Joes uit.		
Oude opa moeten lachen. 'De billenbijters? Noemen		
de mensen ze zo? Kom maar eens met me mee.'		
Plonzend loopt Joes naar oude opa toe. Die pakt zijn		
hand en trekt hem mee. Samen gaan ze de bocht om		

En achter die bocht is alles anders. Hier is het einde van de tunnel en het begin van een enorme grot. In die grot staat een grote plas water, een soort vijver onder de grond. Door het plafond valt licht naar binnen. Het wemelt er van de dieren. Er zijn ratten en vissen en spinnen en kikkers. Ze zwemmen, ze lopen, ze zitten, ze kruipen. Joes kijkt zijn ogen uit, hij telt meer dan honderd dieren. Het lijkt wel een dierentuin.

'Doorgespoeld,' zegt oude opa. 'Doorgespoeld en weggestuurd.'

Joes snapt hem niet. 'Hoe bedoelt u?' vraagt hij. 'En waar zijn de billenbijters?'

Oude opa antwoordt alleen: 'Kom.' En weer pakt hij Joes bij zijn hand.

- 14	1	11	1
п	u	D	4
~~		r	•

Ze lopen de tunnel weer in. Het is er stil, geen dier te zien.

'Waar gaan we heen?' vraagt Joes.

Oude opa wijst naar een houten trap die tegen een muur staat. Hoog in de muur is een gat, waar een stroompje water uit sijpelt.

'Kom achter me aan,' zegt oude opa.

Samen klimmen ze de trap op, en daarna kruipen ze door het gat in de muur.

Achter dat gat is een smalle en lage tunnel, veel smaller en lager dan die andere. Joes kan er nauwelijks rechtop staan. Met gebogen hoofd loopt oude opa de tunnel in en Joes gaat plonzend achter hem aan. In de zijkanten van de tunnelbuis zitten gaten.

'Achter die gaten zijn wc's,' vertelt oude opa. 'Daar wonen mensen. Wees stil, anders horen ze ons.' Muisstil loopt Joes verder, tot oude opa fluistert: 'We zijn er. Kruip in dat gat daar en let op wat er gebeurt.' Joes doet wat oude opa zegt. Hij wurmt zich in het gat dat de oude man aanwees. Zo komt hij in een krappe buis terecht waar oude opa en hij maar net in passen. De buis gaat schuin omhoog. 'Waar zijn we nu?' vraagt Joes. 'Vlak onder een wc,' zegt oude opa. 'Let heel goed op.' Joes houdt zich stil en luistert. Hij hoort een vrouwenstem. 'Akelig beest,' snauwt de stem, 'alles knaag je kapot. Het gordijn, de tv-kabel, alles. Weg met jou!' Splash! De vrouw heeft haar wc doorgetrokken. Het water spoelt langs Joes. En ook... een ratje, een klein wit ratje. Joes weet niet wat hij ziet. Ze wil dat ratje verdrinken! Afschuwelijk! Hoe kan iemand zoiets doen? 'Zag je dat?' vraagt oude opa.

'Ja!' roept Joes uit en hij snapt ineens hoe het zit. Al die dieren in het riool... allemaal door de wc gespoeld!

'Niet allemaal,' zegt oude opa, 'maar de meeste wel.' 'Wat gemeen!' zegt Joes.

'Ssst!' fluistert oude opa. 'Kijk.' Hij wijst naar iets achter Joes.

Joes kijkt om en schrikt. Vlak achter hem zit de krokodil.

'Niet bang zijn,' zegt oude opa, 'jou doet hij niks.' Joes blijft stil zitten. Vlakbij hoort hij de stem van die vrouw weer. 'Even een plasje doen,' zegt ze. Ineens wordt het donker. Water klettert in water. Joes voelt dat iets tegen hem aanduwt. Het is de krokodil. Zonder geluid te maken kruipt hij voorbij. Even blijft hij stilzitten. En dan opeens... Zoeff! Hij schiet omhoog en... 'Auwww!' gilt de vrouw.

Joes schatert.

Oude opa trekt hem aan zijn arm. 'Zachtjes, anders hoort ze je.'

Middenbouw groep 3 en 4 (6-8 jaar)

De dikke billenbijters – Rindert Kromhout

Opdracht 1

Lees (met iemand samen) de hoofdstukken *Meneer Bloem* en *De dokter* uit de Dikke billenbijter

Waardoor denk jij dat de mensen op de wc gebeten worden? Teken hieronder je antwoord.

Opdracht 2

Lees (met iemand samen) de rest van de tekst.

Joes gaat op onderzoek uit in het riool. Daar komt hij allemaal dieren tegen en een oude opa die in het riool zijn gegooid. Ook komt Joes erachter waarom de mensen gebeten worden.

Door wie worden de mensen gebeten en waarom?

Joes wil de dieren redden die in het riool gegooid worden door hun baasjes. Bedenk hoe jij dat zou doen en schrijf hieronder een brief aan Joes om hem te helpen om de dieren te redden. Het beginnetje staat hieronder al!

Beste Joes, Ik hoorde dat je dieren in het ricol wilt redden. Ik heb hiervoor een idee! Volgens mij...

Wil je het hele boek lezen? Dat kan online. Lees hier hoe dat moet.

Gratis gebruik maken van de OnlineBibliotheek? Zo doe je dat: (laat iemand je helpen!)

1. Neem je pasje en controleer dan via onderstaande link of je nog kunt inloggen op de website van Bibliotheek aan den IJssel.

https://probiblio2.hostedwise.nl/cgi-bin/bx.pl?vestnr=6013&var=portal&event=private

- Lukt dit niet, klik dan op wachtwoord vergeten om een nieuw wachtwoord aan te maken. Het e-mailadres dat je ooit hebt opgegeven krijgt dan een link om een nieuw wachtwoord aan te maken. Krijg je geen mail, dan klopt dit e-mailadres waarschijnlijk niet meer. Stuur dan een mailtje met je naam, pasnummer en geboortedatum en postcode/huisnummer naar <u>inlichtingen@bibliotheekaandenijssel.nl</u> met het juiste mailadres. Wij zullen dan zo snel mogelijk je mailadres veranderen, zodat je een nieuw wachtwoord kunt aanmaken.
- Wel een mail ontvangen? Dan kan je dus nu inloggen op de website van Bibliotheek aan den IJssel. De inlog vind je bij 'Mijn Menu'.

2. Vervolgens moet je je pas registreren bij <u>www.onlinebibliotheek.nl</u> Klik op registreren en volg het registratieproces. Op de registratiepagina staat precies beschreven hoe dit moet.

3. Aan de slag. Je kunt nu boeken toevoegen aan je boekenplank en lezen via een app op je telefoon, tablet of op de computer. De app heet e-books en jet logo ziet er zo uit: Je logt dan in met de gegevens die je zojuist hebt aangemaakt bij de OnlineBibliotheek.

